

ΛΩΤΟΣ

9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ

Ελένη Γεωργοστάθη

Τι τρέχει με τον θείο Θέμο;

Εικονογράφηση:
Λέλα Στρούτση

ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ...
την
οικογένεια

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Τι τρέχει με τον θείο Θέμο;**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ελένη Γεωργοστάθη
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λέλα Στρούτσιπ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Νέλλυ Βασιλείου

© Ελένη Γεωργοστάθη, 2019
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2608-2
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2609-9

Τυπώθηκε σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Ελένη Γεωργοστάθη

Τι τρέχει με τον Θείο Θέμο;

Εικονογράφηση:
Λέλα Στρούτση

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ γεννήθηκε στη Σπάρτη το 1973. Σπούδασε ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη νεοελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Birmingham. Είναι μητέρα δύο παιδιών. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως επιμελήτρια εκδόσεων. Έχει συμμετάσχει στη συγγραφή σχολικών βοηθημάτων κι έχει εργαστεί ως ληματογράφος σε εγκυκλοπαίδειες και λεξικά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της ΤΟ ΧΑΡΤΙΝΟ ΚΑΡΑΒΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ, ΤΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΝΗΣΙ, ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ! και ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΓΡΑΨΟΥΜΕ ΤΕΣΤ;.

Από το 2012 διατηρεί ιστολόγιο για το παιδικό βιβλίο (miaforakienankairoimikrieleni.blogspot.gr).

*Στον Μανόλη, στη Μαριλένα
και στην Αλεξάνδρα, που αγαπάνε
τις φωτογραφίες, τα κάστρα
και τις περιπέτειες.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σαν χαλασμένο τηλεσκόπιο	9
Το μυστηριώδες αυτοκίνητο	16
Επιχείρηση παρακολούθησης	21
Θεέ μου, τι μπέρδεμα!	26
Πολύ ψηλή, πολύ ξανθιά και πολύ γαλανομάτα	31
Επίσκεψη στο κάστρο	40
Μια αποκαλυπτική ξενάγηση	47
Μια πολύ μπερδεμένη υπόθεση	54
Κυριακάτικο τραπέζι	61
Ένα παράξενο δώρο	68
Στο κάστρο ξανά	75
Το μυστικό του κύριου Χαρίδημου	83
Όταν λύνεται ένα μυστήριο, γεννιέται ένα άλλο!	89

Σαν χαλασμένο τηλεκόπιο

Όλα ξεκίνησαν όταν ο θεός Θέμος άρχισε να κοιτάζει σαν χαμένος τον ουρανό. Όχι μια και δυο φορές· κάθε μέρα. Ξάπλωνε σε μια πολυθρόνα στον κήπο μας, δάγκωνε αφηρημένα το καλαμάκι του αναψυκτικού του, κάνοντας πού και πού μπουρμπουλήθρες στο ποτήρι, και μετά στραβολαιμιαζόταν ώρες ολόκληρες σαν χαλασμένο τηλεκόπιο.

Η πρώτη που πρόσεξε αυτή την τρελή συμπεριφορά ήμουν φυσικά εγώ, που είμαι και η ντετέκτιβ του σπιτιού. Την πρώτη μέρα δεν είπα τίποτα. Ούτε τη δεύτερη, ούτε και την τρίτη. Την τέταρτη όμως δεν άντεξα.

«Τι κοιτάς;» τον ρώτησα με το πιο πειστικό ψεύτικο χαμόγελο που μπορούσα να φορέσω – ίδια η οχτάχρονη ξαδέλφη μου η Μάγδα όταν θέλει να του ζητήσει κάποια χάρη.

Τι κι αν ρώτησα, απάντηση δεν πήρα.

«Ε, θεΐε, με ακούς; Θα μου πεις κι εμένα τι κοιπάς;» επανέλαβα με το πιο αγριεμένο κι έξαλλο ύφος του κόσμου – ίδια εγώ όταν τσακώνομαι με τη μισή τάξη στο σχολείο.

Ο θεΐος μου όμως δεν καταλάβαινε ούτε από γλυκόλογα ούτε από αγριάδες. Πάλι δε μου απάντησε. Συνέχισε να κάνει τις μπουρμπουλήθρες του με το βλέμμα κολλημένο στον ουρανό. Χωρίς να γυρίσει να μου ρίξει ματιά. Σαν να μην είχε ακούσει τη φωνή μου. Σαν να μην ήμουν καν εκεί.

Καθώς οι μέρες περνούσαν, όλοι πρόσεξαν την αλλόκοτη συμπεριφορά του. Και η μαμά, κι ο μπαμπάς, κι η θεία Ευρυδίκη, κι η ξαδέλφη μου η Μάγδα. Ακόμα κι ο Μάνος, ο μικρός αδελφός μου. Μόνο ο Ντίνος, ο αδελφός της Μάγδας, δεν πήρε χαμπάρι. Αλλά αυτός έτσι κι αλλιώς είναι στον κόσμο του. Κι η γιαγιά μας δεν το πρόσεξε, γιατί και αυτή στον κόσμο της είναι. Αλλά με πολύ διαφορετικό τρόπο από τον Ντίνο.

«Αν ήταν ένα απλό χαλασμένο τηλεσκόπιο, θα μπορούσαμε να φέρουμε έναν μάστορα να το φτιάξει. Αλλά τι μάστορα να φέρεις να σου επισκευάσει τον θεΐο σου, μου λες;» μουρμούρισα στη Μάγδα ένα απόγευμα που τον παρατηρούσαμε παρέα απ' τη βεράντα του σπιτιού της. Κι εκείνη κούνησε λυπημένη το κεφάλι.

Έπειτα, ξαφνικά, μια μέρα, το κεφάλι του θεΐου

Θέμου γύρισε πάλι προς τη γη. Ουφ! Επιτέλους! Όλοι στο σπίτι –κυρίως όμως εγώ κι η Μάγδα– ηρεμήσαμε. Όχι για πολύ όμως. Γιατί και πάλι τα μάτια του πήγαιναν κι έπεφταν στα τελείως λάθος πράγματα.

Όπως τότε που η Μάγδα έβλεπε για χιλιοστή εξακοσιοστή φορά εκείνη τη βαρετή μπαρμποταινία –δεν ξέρω αν πρόλαβα να σας το πω, αλλά η ξαδέλφη μου έχει κόλλημα με την Μπάρμπι–, κι ο θεός, που όλοι ξέρουμε πόσο πολύ αντιπαθεί αυτή την ξανθιά κούκλα, δεν έλεγε να πάρει το βλέμμα του από την οθόνη. Ακόμα κι όταν έπεσαν οι τίτλοι τέλους, αυτός εκεί, κολλημένος.

«Δεν το πιστεύω! Τώρα του αρέσει και η Μπάρμπι...» ψιθύρισα αναστατωμένη στη Μάγδα δίπλα μου.

«Τελικά, δεν είναι και τόσο χάλια αυτός ο καινούριος θεός Θέμος», μου απάντησε με θριαμβευτικό χαμόγελο εκείνη. Και δυο απογεύματα αργότερα αποφάσισε να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία.

«Θείε, θα μας πας την Παρασκευή σινεμά;» τον ρώτησε με εκείνο το γλυκό χαμόγελο που σας έλεγα πιο πάνω. Τον είχαμε πετύχει στην αυλή και φαινόταν πολύ κεφάτος.

«Χμμ, αν παίζει καμιά ωραία ταινία...» απάντησε χαρωπά.

«Την καινούρια Μπάρμπι!» του ανακοίνωσε η ξαδέλφη μου και το πρόσωπό της άστραψε ολόκληρο.

«Μπάρμπι! Πού ακούστηκε!» στραβομουτσούνιασε ο θεός. Α, Μάγδα, όλα κι όλα, ζήτα μου ό,τι θες

εκτός από το να περάσω έστω κι ένα δευτερόλεπτο παρακολουθώντας τέτοιες ταινίες».

Κοπαχήκαμε απορημένες.

«Μα προχτές...» έκανε να πει εκείνη διστακτικά.

«Προχτές τι;» ρώτησε συνοφρυωμένος ο θεός.

«Προχτές έκατσεσ μαζί μας και είδες μια ολόκληρη ταινία Μπάρμπι!» του πέταξε εκείνη πεισιωμένη.

Ο θεός γούρλωσε τα μάτια από την έκπληξη.

«Εγώ; Τη χαζο-κούκλα; Αποκλείεται!»

Και μπήκε θυμωμένος στο σπίτι.

«Λες να έχει πάθει αμνησία;» μουρμούρισα στη Μάγδα.

«Τι είναι αμνησία;» πετάχτηκε ο Μάνος, ο αδελφός μου, που μας κρυφάκουγε χωμένος κάτω από τη σκάλα.

Άντε να εξηγήσεις τώρα τι είναι αμνησία στο πρωτάκι...

«Τι δηλαδή, σαν κι αυτό που έχει πάθει η γιαγιά;» με ρώτησε φοβισμένη η Μάγδα.

Δεν ήξερα τι να απαντήσω, κι ας είμαι δέκα. Βλέπετε, πριν από δυο χρόνια, η γιαγιά μας ήταν μια χαρά. Μας έλεγε ιστορίες και μας μαγείρευε τέλεια φαγητά, μερικές φορές μάζ γκρίνιαζε και λίγο... Και μετά άρχισε να ξεχνάει λίγα πράγματα, και σιγά σιγά ξεχνούσε όλο και περισσότερα. Και τώρα πια δε θυμάται τίποτα. Πολύ στενοχωριέμαι που τη βλέπω έτσι. Η μαμά λέει πως η αρρώστια της δε γιατρεύεται. Όμως αυτό που έχει πάθει δεν το λένε αμνησία. Σίγουρα όχι. Είναι κάτι πολύ χειρότερο.

«Ε, όχι ακριβώς...» ξεκίνησα να λέω.

«Ζωή, μήπως να του πούμε να πάει στον γιατρό;» με διέκοψε η ξαδέλφη μου.

«Χα, τι δηλαδή, να του πούμε να πάει στον εαυτό του;» πέταξε τη φοβερή εξυπνάδα του ο Μάνος, που συνέχιζε να μας κρυφακούει και να φυτρώνει εκεί που δεν τον έσπερναν.

«Δεν κάνουν όλοι οι γιατροί τα ίδια πράγματα!» του απάντησα πυρ και μανία. «Ο θείος είναι οφθαλμίατρος, δηλαδή γιατρός για τα μάτια. Κοιτάζει μόνο μάτια! Κατάλαβες;»

Αλήθεια, ο θείος Θέμος δεν είναι από εκείνους τους γιατρούς που σου κάνουν εμβόλια και σου δίνουν φάρμακα όταν έχεις γρίπη, γιατί τότε καθόλου δε θα μου άρεσε που είναι θείος μου. Καμία σχέση. Αυτός όλη μέρα κοιτάζει μόνο μάτια. Μάτια γαλανά και μάτια καστανά. Μάτια γελαστά και μάτια λυπημένα. Μάτια λαμπερά και μάτια τσιμπλιάρικα.

Στο ιατρείο του, που είναι στο κέντρο της πόλης, έχει ένα σωρό μηχανήματα, κι όταν πηγαίνουμε εκεί μια φορά τον χρόνο να μας μετρήσει τη μυωπία και τον αστιγματισμό και διάφορα άλλα που δε θυμάμαι, περνάμε τέλεια, γιατί μας βάζει κάτι περίεργα γυαλιά και βλέπουμε διάφορα χρώματα και αριθμούς και προσπαθούμε να τα διακρίνουμε. Ευτυχώς και εγώ και η Μάγδα και ο Μάνος πάντα τα καταφέρνουμε μια χαρά, γι' αυτό δε χρειάζεται να βάλουμε γυαλιά. Ο μόνος που φοράει γυαλιά στην οικογένεια είναι ο Ντίνος, που, όπως σας είπα, είναι ειδική περίπτωση.

«Εγώ πάντως πιστεύω ότι όλα αυτά τα κάνει γιατί τον έχουν αρπάξει εξωγήνιοι». Να τος πάλι από το πουθενά ο φωστήρας ο αδελφός μου, που συνέχισε να λέει τα δικά του: «Μπορεί να του έχουν κάνει και μετακόμιση μυαλού. Έτσι, απέξω είναι ο θεός Θέμος που ξέρουμε, αλλά από μέσα είναι κάποιος άλλος, άγνωστος...»

«Μεταμόσχευση το λένε, όχι μετακόμιση!» τον διόρθωσα θυμωμένη.

«Δε με νοιάζει πώς το λένε!» θύμωσε κι ο Μάνος. «Εγώ το μόνο που θέλω είναι να ξαναγίνει ο θεός μας όπως ήταν παλιά!»

Κι εγώ αυτό ήθελα. Μου είχαν λείψει τα αστεία και οι πλάκες που κάναμε με τον παλιό καλό θείο Θέμο. Οι βόλτες στο λούνα παρκ και οι ταινίες που βλέπαμε όλοι παρέα και τα παιχνίδια με τις νερόμπομπες το καλοκαίρι... Ακόμα και οι γκάφες του μου έλειπαν. Όπως τότε που έκανε εκείνη την πολεμική τέχνη με το περίεργο όνομα και, αντί να βάζει τρικλοποδιά στον αντίπαλο, πάντα κάτι έκανε λάθος και έβαζε στον εαυτό του.

Δεν ήξερα όμως αν θα ξαναγίνονταν τα πράγματα όπως παλιά. Ούτε και τι να απαντήσω στον Μάνο ήξερα. Γι' αυτό, τον κοίταξα αγριεμένη και δήλωσα μόνο: «Δεν υπάρχουν εξωγήνιοι! Κατάλαβες;»

Αλλά μπορεί και να υπήρχαν τελικά. Βλέπετε, την Παρασκευή το μεσημέρι, μετά το σχολείο, πήγαμε και οι τρεις μας επίσκεψη στο διαμέρισμα του θείου, που

είναι ακριβώς πάνω από το δικό μας και ακριβώς κάτω από της Μάγδας. Ε, και τον πετύχαμε να βλέπει στην τηλεόραση το πιο τρελό πράγμα του κόσμου: ένα ντοκιμαντέρ για βυζαντινά κάστρα! Ποιον; Τον θείο Θέμο, που βαριέται απίστευτα την ιστορία, την αρχαιολογία, το Βυζάντιο και τα κάστρα. Και που εκείνο το απόγευμα παρακολουθούσε το ντοκιμαντέρ σαν υπνωτισμένος! Και που κάθε φορά που πηγαίναμε να πούμε κάτι μας έλεγε και «Σουτ».

Όχι, αυτός δεν ήταν ο θείος Θέμος που ξέραμε. Ήταν κάποιος άλλος. Σαν να τον είχαν απαγάγει στ' αλήθεια εξωγήνιοι. Σαν να του είχαν στ' αλήθεια κάνει μεταμόσχευση μυαλού.

Στο τέλος βαρεθήκαμε και πήγαμε στην αυλή να παίξουμε. Και αυτή τη φορά δε συζητήσαμε καθόλου για τον θείο. Δεν ξέρω για τη Μάγδα, εγώ πάντως δεν ήθελα να ανοίξω τέτοια κουβέντα. Ποιος ξέρει; Μπορεί τελικά πίσω από τους θάμνους να παραμόνευαν τίποτα εξωγήνιοι και να μας άρπαζαν κι εμάς και μετά να βλέπαμε κι εμείς ντοκιμαντέρ για σαρανταποδαρούσες και δηλητηριώδη μυρμήγκια της ερήμου κι ένα σωρό άλλα απηδαστικά πλάσματα...

Ενας θείος που συμπεριφέρεται σαν να τον έχουν απαγάγει εξωγήινοι. Ένα μυστηριώδες κόκκινο αυτοκίνητο που χάνεται στους δρόμους της πόλης. Μια άγνωστη, πολύ ψηλή, πολύ ξανθιά και πολύ γαλανομάτα γυναίκα. Και μια ανεξιχνίαστη κλοπή στο μεσαιωνικό κάστρο... Θα καταφέρουν άραγε η Ζωή, η Μάγδα και ο Μάνος να λύσουν το μυστήριο;

*Μια τρελή περιπέτεια γεμάτη δράση,
χιούμορ και συναίσθημα!*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ **ΦΡΟΥΤΑ**

ΜΠΑΝΑΝΑ
2-4 ΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΦΡΑΟΥΛΙΤΣΑ
5-6 ΕΤΩΝ

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΒΑΤΟΜΟΥΡΟ
7-8 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΛΑΤΟΣ
9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ
Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' δημοτικού

ΣΙΝΟΜΗΛΟ
11 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Από 10.000 λέξεις
Ε & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 21495